

**Mar
Bella?**

ÍNDEX

Editorial.....	3
Després del temporal	
En portada.....	4
Residència d'estudiants de 752 places al Poblenou. Nou equipament per al barri?	
Crisi d'habitatge, exemple de solucions efectives i possibles	
Adéu, Poblenou	
Visualitzar els residus per reduir-los i convertir-los en recursos	
El Poblenou, barri pioner	
Escola inclusiva sense prou recursos	
Les memòries del meu avi	
Espai violeta.....	12
Fent barri contra les violències masclistes	
Memòria i Patrimoni.....	13
SOS patrimoni industrial	
Entre vinils i K7s	14
Evripidis and his Tragedies. Lluminosa malenconia	
Apropem-nos / Pla comunitari.....	16
Apropem-nos, nova etapa	
Sabors de dona, cuina diversa	
Paisatges humans.....	18
Passatge de Morenes / La Bonita	
Receptes del món.....	20
La <i>causa limeña</i> de la Bila	
Vida de barri.....	22
L'art i la mort	
El Bosc de les Empremses	
Elles	
BaM	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: CP:

Telèfon: @ mail:

DNI:

Quota anual: 20 € ☐ Quota de suport de € ☐

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

IBAN:

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.110

Febrer / Març - 2020

Edició:

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Gemma Canela

Col·laboradors: Eva Martínez, Pere Mariné, Jaume Risquete, Marika Charlier, Albert Solà, Amador Pisabarro, Clara Montesinos Guillaumon, Cova Álvarez Díaz, Irene Julve, Pere Nieto, Bila Cardoso Trujillo

Coordinació: Josep Pascual

Fotografies: Salva Clarós, Joan Maria Soler, Marta Parés, Xavier Larrosa

Portada: Marta Parés

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs
Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Després del temporal

El temporal Gloria, que ha deixat importants destrosses al litoral de Barcelona i al llarg de tot el llevant de la península, ens ha vingut a dir que l'emergència climàtica decretada a tants llocs del món, també a la ciutat de Barcelona, no és una falsa alarma. A Barcelona, l'avaluació de danys després del temporal s'ha estimat en una xifra superior als 12 milions d'euros. La platja de la Mar Bella és una de les més perjudicades amb una pèrdua de sorra del 44% i importants danys als espigons, infraestructures i mobiliari. Just passada la tempesta va començar la neteja amb participació ciutadana a l'espera de fer les reparacions que retornin el litoral a la normalitat. Però quina normalitat? Deixar-ho tot com abans del temporal voldrà dir no haver entès el principal missatge del Gloria.

Les platges de Barcelona i especialment les del litoral del Poblenou són un artífici que ha mostrat reiteradament la seva feblesa davant de les llevantades recurrents. El litoral és un espai dinàmic que ha sigut transformat d'acord al desenvolupament demogràfic de la ciutat lligat a activitats econòmiques com el turisme, l'oci i les infraestructures portuàries, que han anat variant al llarg del temps. L'afició dels barcelonins als banys de mar no és anterior als últims anys del segle XIX. Llavors es van construir el que ara anomenem "xiringuitos", abans "merenderos" i cases de banys. El seu ús va decaure en la postguerra, i les platges del Poblenou van ser ocupades per assentaments de barraques

com els de Somorrostro, darrere el cementiri, Pekín i el Camp de la Bota. Forts temporals entre els anys 40 i 50 van endur-se barraques i platja, sovint amb el cost de vides humanes, com documenta l'Arxiu Històric del Poblenou a *El Poblenou: 150 anys d'història*. Els anys 60 i 70, quan molts de nosaltres érem uns infants, més enllà del mur del tren, la platja era un abocador de runa que s'acabava abruptament en arribar al mar. Coincidint amb els Jocs Olímpics del 92, es van construir espigons i platges fixant una línia litoral que es desdibuixa a cada llevantada.

Però ara a les pressions humanes que fan retrocedir les platges per escassetat de sediments i les dinàmiques pròpies de la naturalesa cal afegir l'amenaça del canvi climàtic que tindrà com efectes l'ascens del nivell del mar, l'augment de la temperatura, una modificació del règim de corrents i onatge, i altres efectes en la flora i fauna marines. Alguns estudis avisen que els temporals violents com el Gloria deixaran de ser anecdòtics i passaran a ser habituals. Cal que ens preguntem, doncs, si la borrasca Gloria no ens està dient que assumim que la línia de costa no la fixem nosaltres per més infraestructures que fem per mantenir el *mar a ratlla*, sinó que és fruit de dinàmiques molt més potents davant les quals no val la pena cada any abocar-hi diners. I, en canvi, començar a actuar preventivament per fer front als canvis que estan per venir.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

1/02/2020 Cercavila de "Ens Plantem" contra la residència, que va acabar amb l'ocupació d'un solar per a fer-hi un hort

Residència d'estudiants de 752 places al Poblenou Nou equipament per al barri?

L'Ajuntament ha aprovat inicialment un Pla Especial Urbanístic que ha presentat un promotor privat, HPH Pallars Development SLU, per fer una residència col·lectiva docent d'allotjament temporal al carrer Pallars 433-453, entre Agricultura i Josep Pla.

En altres circumstàncies només ens sorprendria que el solar està qualificat d'equipament i que el barri pugui interessar als promotors privats per fer-hi una residència d'estudiants. En aquests moments el pla fa evident els canvis en el teixit social que s'estan produint des de fa temps al Poblenou.

Ara bé, davant el procés de gentrificació, davant la manca d'habitatge assequible i els nombrosos desnonaments que afecten veïnat del barri, les entitats veïnals, reclamem que l'Administració adopti mesures urgents i efectives en matèria d'habitatge.

En aquesta línia, ara ja fa més d'un any es va signar un pacte amb l'Ajuntament (Cap a un Poblenou amb un 22@ més inclusiu i sostenible), que incloïa entre altres actuacions la modificació del Pla 22@ per construir més habitatge públic i de lloguer al barri, així com no admetre l'ús hotel·ler al 22@.

Però tot i els pobres avenços en la línia de fer front a la urgent necessitat d'habitatge assequible, l'Ajuntament no és capaç de tirar enrere aquest pla de fer aquesta residència de 752 places en un solar qualificat d'equipament. Sigui o no legal, l'aprovació d'aquest pla és una mesura clarament injusta.

En el transcurs del 2019 vam demanar en dues ocasions a l'Ajuntament que s'aturi la tramitació de plans i llicències al 22@ mentre es tramita la modificació del Pla 22@, per tal d'evitar, atès que el sector immobiliari s'ha reactivat com podem veure pels edificis que s'estan enderrocant i per les obres noves que s'han iniciat al barri, que el nou pla no arribi a temps d'evitar els perjudicis que l'actual pla 22@ ha comportat per al Poblenou.

Considerem imprescindible i urgent aturar les llicències i el tràmit de plans a l'àmbit del 22@ fins que no disposem del nou pla que ha de ser consensuat amb el veïnat, per garantir millorar les condicions de vida i treball dels veïns i veïnes del barri.

Reclamem, per tant, la suspensió de la tramitació del Pla Especial Urbanístic per fer una residència col·lectiva

docent d'allotjament temporal al carrer Pallars 433-453, fins que s'aprovi el nou. Considerem un greuge que davant la manca d'habitatge assequible es pretengui donar llum verda a la construcció d'aquesta residència de 752 places en un solar destinat a equipament per al barri. Proposem que en tot cas es modifiqui l'ús del solar per destinar-lo a habitatge dotacional per tal de contribuir a donar accés a habitatge assequible a les persones que el necessiten i que per la seva situació econòmica no els és possible ara per ara ni en un futur pròxim, atesa la precarització de les condicions laborals de la major part de les persones que treballen.

I reclamem que es convoqui la Comissió Ampliada del Pacte del 22@ com més aviat millor per evitar que es puguin repetir situacions com l'ara aquí denunciada. Exigim una política activa d'habitatge públic que fomenti el lloguer i permeti fer front a un dels principals reptes de la ciutat. Cal tenir clares quines han de ser les prioritats del govern municipal i de la ciutat.

La junta

Crisi d'habitatge, exemple de solucions efectives i possibles

Els que seguiu aquesta revista habitualment, i en concret els articles que dediquem al problema greu de l'habitatge, heu pogut constatar la multitud de problemes que comporta la manca d'accés a un habitatge digne i assequible, tant al barri com a tota la ciutat, i en els darrers temps l'empitjorament de la situació per l'augment abusiu dels preus dels lloguers.

En aquest cas, us volem explicar que hi ha mesures concretes i possibles per a millorar la situació i que a prop nostre la situació és ben diferent, concretament al País Basc.

Comprar pisos a la SAREB

Com en altres temes, el govern basc ha sigut el primer a prendre la iniciativa de comprar pisos a la SAREB (Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària) per dedicar-los a lloguer social. Això significa que en un període curt de temps posaran a disposició de la seva ciutadania uns 550 habitatges de lloguer social.

I com ho fan? Amb una recepta tan eficaç com senzilla: dedicant una part dels seus pressupostos a habitatge; hi dediquen 1.119 milions d'euros entre el 2018 i el 2020.

D'entrada, el Departament de Medi Ambient, Planificació Territorial i Habitatge ha adquirit a la SAREB 9 pisos per un total de 742.000 euros per a destinar-los a lloguer social. Aquesta adquisició forma part d'una de més gran de fins a 506 pisos i suposa una inversió de 50,10 milions d'euros. Amb aquesta actuació s'obre una nova via de negociació entre la SAREB i els departaments d'habitatge de les diferents comunitats autònomes per a traspassar-los actius.

Aquesta opció de comprar pisos, doncs, podria estendre's a altres comunitats; fins ara aquestes només tenen convenis d'arrendament: a Catalunya, 930, dels quals 200 són a Barcelona.

Aquesta via permetria disposar d'habitatges d'una manera força ràpida, que per la emergència habitacional actual és imprescindible. I com es pot veure, el que cal és voluntat política que es transformi en DOTACIÓ ECONÒMICA per a poder fer les adquisicions.

Altres mesures

En un altra línia de solucions incideix també el Decret Llei 17/2019 de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, que va aprovar el Parlament de Catalunya i va entrar en vigor el 31

de desembre passat, i que ja ha donat els primers fruits quan un jutge de Barcelona ha ordenat aturar un desnonament de sis famílies en situació de vulnerabilitat.

A partir d'aquest Decret s'estableix que els grans propietaris, abans de poder reclamar mesures extremes com el desnonament, han d'oferir un lloguer social a les famílies afectades.

El Decret també estableix altres mesures que afavoreixen l'accés a l'habitatge: fins a 7 anys de lloguer social; més facilitats per construir allotjaments temporals; fins al 50% d'habitatge protegit del sostre que es constitueixi sobre el sòl urbanitzable, i el 40% sobre sol urbà consolidat; qualificació de l'habitatge protegit per sempre com a tal...

Si aquestes mesures les complementéssim amb una dotació pressupostària adequada, com al País Basc, per a la compra d'habitatges i destinar-los a lloguer social, l'impacte sens dubte seria prou rellevant, i les vies de solució estarien més a prop de les necessitats d'una part important de la població, en especial la més vulnerable.

Pere Mariné
Eva Martínez

Adéu, Poblenou

El juliol de l'any 2000 vaig entrar a viure en un pis de lloguer de la plaça de la Unió, on hi ha el Mercat del Poblenou. Tot i que jo vaig néixer i créixer al barri de la Pau, a tocar del Besòs, des de petit vaig tenir una relació molt estreta amb el Poblenou. Aleshores era un barri gris, aïllat de la resta per estar envoltat de fàbriques i d'una costa sense platges on acabaven cotxes robats. Amb 14 anys anava amb alguns amics a fer tertúlia política al bar La Tertúlia, on somiaven fer la revolució, aturar els Jocs Olímpics de Barcelona 92...

El meu pare va ser durant molts anys carter al Poblenou antic i jo sovint de petit venia els dissabtes a ajudar-lo a repartir les cartes: me'n recordo perfectament entrant a la porteria dels edificis al voltant de la plaça on hi ha el restaurant Els Pescadors, on encara hi havia pescadors. Sí, encara vaig veure pescadors amb les barquetes preparant les xarxes.

Per tot això, quan vaig entrar a viure-hi ara fa 20 anys vaig sentir el Poblenou com si fos part de la meua vida. El dia que em van donar les claus el recordo com un dels més feliços de la meua vida: m'independitzava per fi, als 29 anys, i ho feia en un barri que coneixia i sentia com el meu de la Pau. Els primers 10 anys, però, vaig veure com aquell Poblenou

s'anava convertint en un altre barri en molts sentits i l'exemple és que una llarga línia de mar que veia des del balcó va desaparèixer.

Els darrers set anys he vist la dartera transformació del Poblenou, tant el físic com el demogràfic. La gentrificació (estrangers d'alt poder adquisitiu que començaven a venir a viure-hi, masses de turistes, barcelonins de classe mitjana alta i alta que aterraven des de la zona alta) ha anat expulsant els veïns del barri fins que el 15 de novembre em va tocar a mi. Després de cinc mesos esperant la resposta de la propietària al meu intent de negociar un nou contracte de lloguer, vaig rebre una carta en què m'obligava a deixar el pis abans del 31 de desembre. Ella sabia que jo no podia pagar el 90% d'augment del lloguer que estava demanant (en el meu cas era passar de 800 a 1.500€).

Així m'he trobat en plenes vacances de Nadal fent una mudança en una de les meves pitjors experiències vitals. M'he sentit humiliat per una persona que no ha tingut cap compassió malgrat que em coneixia personalment des de feia 20 anys, que li he pagat pel lloguer uns 120.000€ al llarg d'aquests anys, que he instal·lat calefacció, he pintat el pis (la segona vegada pintat per un pintor de la seva confiança que em va cobrar

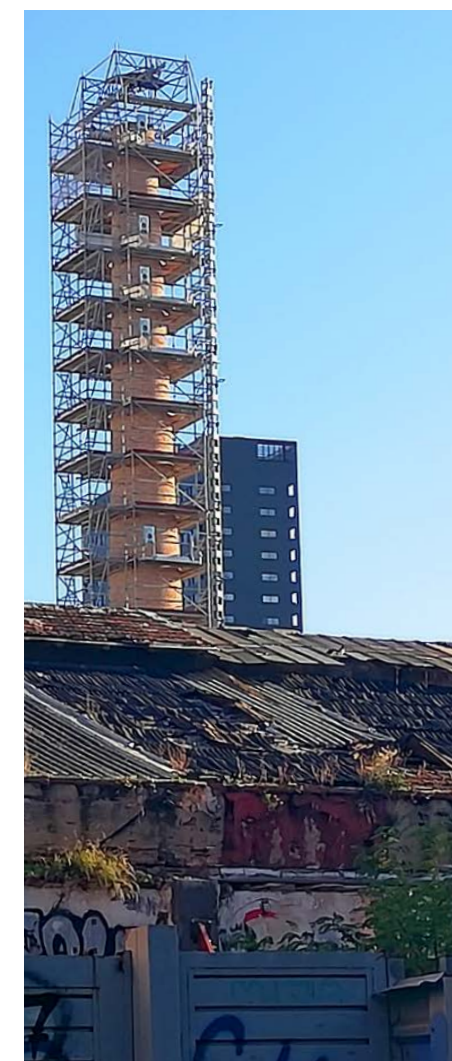
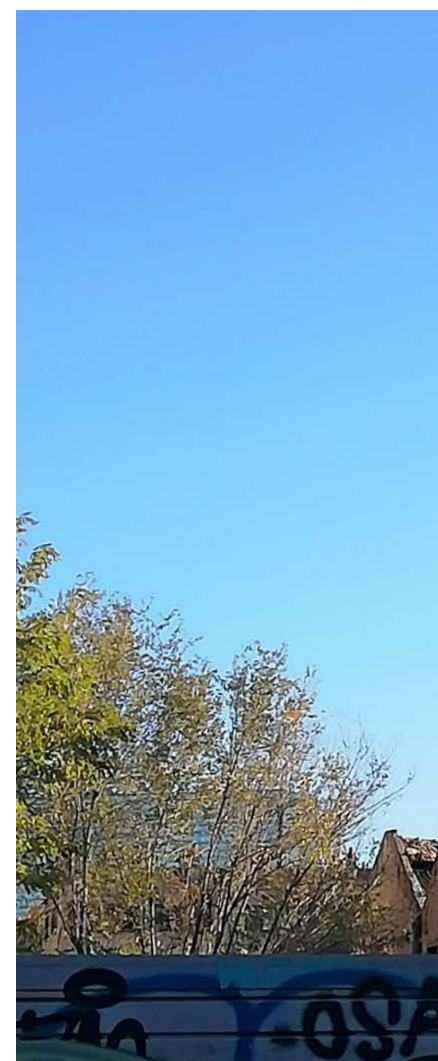
4.000€!), que he hagut d'assumir reparacions causades pel mal estat de la finca, que he suportat en els darrers dos anys humitats a les parets que ella no ha volgut solucionar.

No estic parlant d'una immobiliària, d'un fons voltor. No, estic parlant d'una propietària de nom Carme i dos cognoms ben catalans, propietària de tot l'edifici, amb apartaments i cases a la Cerdanya i el Maresme. No necessitava haver de treure'm de casa com un gos un 30 de desembre, el dia que vaig lliurar les claus del pis.

He hagut de vendre 150 dels meus llibres per 30€, tirar molts records als contenidors de davant de la Biblioteca. El dany psicològic no ha estat tan gran com el moral. M'agradaria que aquesta senyora tingués aquesta sensació tan trista i desmoralitzadora com és que et facin fora de casa. M'agradaria que passés per això per evitar que ho torni a fer. Si té encara un mínim d'humanitat.

Malauradament, ja sóc fora no només del Poblenou sinó de la meua ciutat, Barcelona. La propietària no només s'ha mostrat cruel per la forma de fer-me fora (amb una carta) sinó perquè no m'ha deixat temps per mirar de trobar alguna cosa digna a Barcelona i m'ha obligat a "exiliar-me" als afores.

El meu cas se suma a molts altres de

poblenovins que han hagut de marxar, no per voluntat pròpia sinó expulsats d'un barri convertit en pocs anys en una altra cosa. El més cruel és que si el barri ha millorat se suposa que en alguna cosa hi hem contribuït els qui ara som expulsats. Quina paradoxa. Hem de marxar perquè hem contribuït a fer millor el barri i quan el barri està millor són altres que final-

ment el gaudeixen perquè es poden pagar un lloguer de més de 1.000€ o pagar més de 400.000€ per un pis nou.

Ara tenim un nou govern que ha promès fer una llei d'habitatge que reguli el mercat i aturi aquesta gran injustícia social per no posar límits als preus del lloguer. Cal esperar que sigui aviat perquè mentrestant seran més els poble-

novins que hauran de marxar. És això o bé només queda que els veïns en una situació similar s'uneixin i lluitin. Alguns, tristament, ja no podem participar en aquesta lluita.

Jaume Risquete Sánchez

*veï del Poblenou,
expulsat el 30 de desembre del 2019*

Recollida
a domicili
d'electrodomèstics
i tota mena
de ferralla

**SERVEI
GRATUÏT**

Alencop
COOPERATIVA

Impulsat per:
**Lab
COOP**

Amb la col·laboració de:
**Ajuntament de
Barcelona**

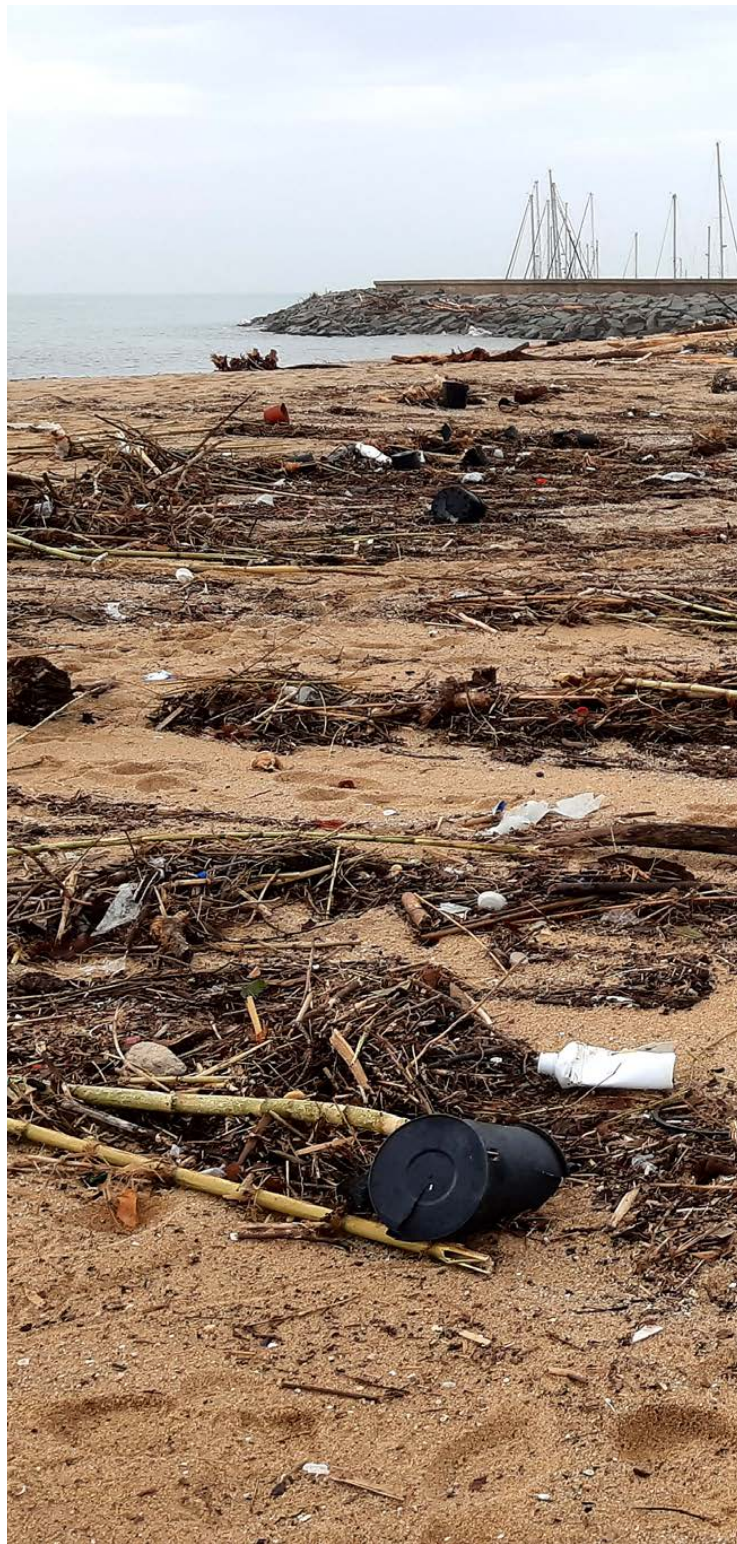
936 119 201
www.alencop.coop

montseny
centre d'estudis

Preinscripció 2020/21

Jornada de portes obertes / 7 de març.
Batxillerat a les 10h. Infantil, Primària i ESO d'11 a 13h.

C. Pallars, 410. / Tel. 93-3072857
www.cemontseny.cat

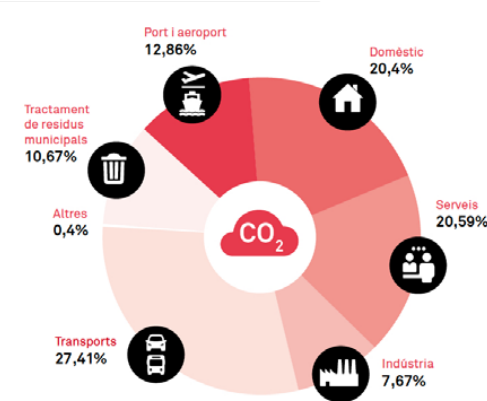

Visualitzar els residus per reduir-los i convertir-los en recursos

La setmana del 20 de gener, el temporal Gloria va fer que el mar Mediterrani i els rius vomitessin residus a totes les platges de Barcelona i a moltíssims llocs de Catalunya.

A molts ens va fer mal veure-ho i hi va haver nombroses iniciatives populars per ajudar a netejar-los, però més enllà d'això ens hauria de fer reflexionar... Les ciutats som on viu la major part de la població i on produïm la major part dels residus, però els posem als contenidors i desapareixen. Pocs ens parem a pensar en com la seva gestió afecta directament la salut de les persones i el medi ambient.

Pocs dies abans del temporal, el 15 de gener, de manera gairebé premonitòria, l'Ajuntament de Barcelona declarava l'emergència climàtica il·lustrant el perquè amb aquesta repartició de l'origen les emissions de CO₂ de la ciutat en què veiem que el tractament dels residus té un impacte gairebé tan elevat com el port i l'aeroport junts!

Font: Balanç d'energia de Barcelona, 2017. Agència d'Energia de Barcelona (Ajuntament de Barcelona).

En la declaració s'evoca un canvi de model de consum, indicant que «el model de consum actual és ineficient i genera moltes externalitats climàtiques, ambientals i socials. El model d'economia lineal, d'usar i llençar, no té en compte els límits finits del planeta. Així, una persona de Barcelona genera un total de 483 kg de residus anuals (1,32 kg/hab./dia), mentre que la recollida selectiva es troba estancada des de fa anys al voltant del 38%».

I es proposen dues categories d'actuacions clau:

- Avançar en el consum responsable i la prevenció de residus.
- Individualitzar la recollida de residus municipals per millorar la recollida selectiva.

Us sona? Sí, és la teoria de les 3R: Reduir, Reutilitzar i Reciclar.

Això és possible? A curt termini? Com ho fem?

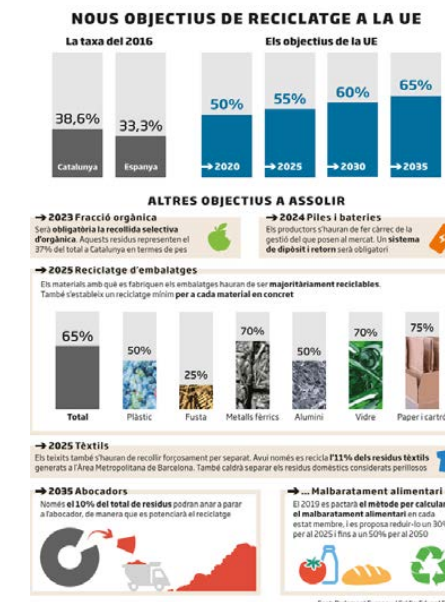
És obligatori! El maig de 2018, la Unió Europea va aprovar directives per intensificar el reciclatge de residus i contribuir a la creació d'una economia circular. Les noves normes estableixen mesures per al reciclatge de residus municipals en un 55% abans del 2025, un

60% abans del 2030 i un 65% abans del 2035, i la reducció del dipòsit en abocadors a un 10%.

El 2019, l'AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona) va convertir les directives europees en un pla, el PREMETS, programa metropolità de prevenció i gestió de recursos i residus municipals per al període 2019-2025, criticat per les associacions veïnals i ecologistes per la manca de concreció i per la seva conformitat amb la incineradora, però té el mèrit d'apuntar en la direcció correcta.

És molt probable que la seva primera conseqüència tangible no sigui del gust de tothom: una nova taxa, la taxa per la recollida de residus. Va rebre l'aprovació inicial el desembre de 2019 i la seva aprovació definitiva està prevista pel febrer perquè es comenci a recaptar pel maig de 2020.

Anirà inclosa dins el rebut de l'aigua. Inicialment la base serà la mateixa per a tothom i el càlcul, proporcional al consum d'aigua de cada domicili (amb exempcions per a llars en situació de vulnerabilitat i reduccions per a certs col·lectius).

Aquesta mesura vol ser el primer pas cap a una «tarifació justa» amb la qual es pagui en funció del que es recicla. L'Ajuntament ha indicat que més enllà de tenir recursos extres per introduir millores, també ajudarà a conscienciar més els ciutadans: un 45% dels barcelonins avui no reciclen.

Però perquè aquesta «tarifació adaptada» pugui ser efectiva, caldrà que el 2025 ja s'hagin desplegat sistemes d'individualització de la recollida domèstica en el 100% de la població.

Funcionarà?

Al barri de Sarrià, encara sense el control individualitzat, la recollida selectiva ha saltat del 19% al 56% des del 2018, gràcies a la recollida porta a porta: els veïns baixen les escombraries al carrer entre les 20 i les 22 h i cada dia toca una fracció diferent.

En aquest cas, el motor de la implementació de la mesura va ser la voluntat i l'acció veïnal: la van promoure des de l'associació de veïns. Però tot i l'èxit, la mateixa associació reclama des de l'inici la individualització de la recollida (amb identificació —els sistemes ja existeixen a municipis pioners de Catalunya), conscient que només d'aquesta manera s'arribarà a tothom, però la seva feina de conscienciació ha sigut més que remarcable.

Al Poblenou, ens agradaria posar en marxa un procés semblant, des del veïnat, seguint la recepta d'un dels impulsors del porta a porta a Sarrià, Jordi Bigues: el mètode de les 3P: Protestar, Proposar i, sobretot, Practicar!

Si t'interessa, posa't en contacte amb nosaltres:

mediambient@elpoblenou.cat

Marieke Charlier

El Poblenou, barri pioner

La Fundació Oncolliga no tenia cap Agrupació a la nostra ciutat. Un grup de veïnes i veïns hem tirat endavant la primera a Barcelona.

Fa més de mig any que hi treballem, acollits al Casal de Barri del Poblenou com una entitat més. El nostre objectiu és poder oferir ajuda a persones afectades pel càncer i al seu entorn familiar, accions que podrem dur a terme quan hàgim rebut la formació adequada que la Fundació té establerta. Durant aquests primers mesos hem anat desenvolupant diverses accions per donar-nos a conèixer. Aquesta petita ressenya a la revista *El Poblenou* de l'Associació de Veïnes i Veïns n'és una altra. Moltes gràcies!

La primera activitat pública va ser la paradeta a la Rambla durant les Festes de Maig de l'any passat. D'altres han estat dos concerts, l'un al Centre Moral i l'altre a la parròquia de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat i també una xerrada sobre nutrició al Casal de Barri del Poblenou.

Actualment estem preparant una acció amb diferents llibreries del barri per al dia 4 de febrer, Dia Mundial contra el Càncer, promogut per l'OMS.

Paral·lelament a tot això, hem anat establint contacte amb les diferents entitats socials del barri, a les quals hem ofert informació sobre el nostre projecte perquè volem estar-hi en contacte i col·laborar amb elles com a grups representatius de la xarxa veïnal del Poblenou.

Així, hem d'agrair les possibilitats que ens ofereixen el Centre Moral i Cultural i l'Aliança, el Casal de Barri Diagonal Mar i, en un futur imminent, Can Felipa i el Casal de Barri de Bac de Roda.

Albert Solà

Agrupació Oncolliga Barcelona-Poblenou
poblenou@oncolliga.cat

Escola inclusiva sense prou recursos

El Decret d'Escola Inclusiva ("de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu"), publicat el 17 d'octubre de 2017, estableix que tots els alumnes tenen dret a ser escolaritzats en centres educatius ordinaris: escoles i instituts. També que és obligatòria la inclusió en els centres concertats. I que per a ser escolaritzat en un centre educatiu especial es requereix l'informe de l'EAP (Equip d'Assessorament i orientació Psicopedagògic).

Però el desplegament i aplicació del Decret té un seguit de mancances: falta d'una dotació pressupostària suficient; no preveu la necessitat de formació i sensibilització dels professionals als centres educatius; no clarifica la situació dels alumnes escolaritzats actualment en els centres educatius especials; no concreta la participació de tots els municipis en la seva aplicació.

A la Memòria d'avaluació de l'impacte del Decret, publicada el 28 de novembre de 2016, no es par-

la de la reducció de les ràtios per tal d'aconseguir els objectius proposats. I encara està pendent l'elaboració del mapa territorial de recursos en la qual han de participar tots els sectors implicats: administració, professionals, pares i mares, alumnes.

L'aplicació del Decret ha d'incloure una major dotació de personal orientador i mestres d'educació especial als centres educatius i un increment considerable de professionals dels EAP: psicopedagogs, treballadors socials, fisioterapeutes... No esmenta, però, el personal de suport educatiu (vetlladors/res), com si no estigués previst, quan al barri sabem prou les deficiències que patim en aquest aspecte.

Per això, la Plataforma en Defensa de l'Educació Pública del Poblenou, amb representants a les escoles i instituts del barri, està recollint les dades d'aquestes mancances sobre l'escola inclusiva: a diversos centres no hi ha prou hores de vetlladors/res i hi falta

"mig" mestre d'Aula d'Acollida. Per suplir aquestes mancances, en algunes escoles l'AFA (Associació de Famílies d'Alumnes) subvenciona un vetllador/a o més d'un. I quan no ho assumeixen les AFA, ho assumeixen les pròpies famílies amb alumnes NEE (amb necessitats educatives especials).

Es constata, doncs, que no hi ha els recursos necessaris perquè aquesta inclusió sigui real i de qualitat. Manquen hores de vetlladors/res i/o mestres per poder atendre la diversitat. O caldria portar a terme altres mesures, com la reducció "generalitzada" de ràtios a les aules.

Per això, la Plataforma hem demanat de participar a la Comissió d'escola inclusiva de Barcelona, per debatre i fer propostes sobre la situació a tota la ciutat.

De moment, estem valorant de fer mobilitzacions, per tal de fer visible aquesta situació tan preocupant.

Amador Pisabarro

Les memòries del meu avi

Quan em vaig assabentar que havia de fer un treball de recerca a segon de batxillerat vaig tenir molt clar que giraria entorn de la Guerra Civil i el moviment obrer. Per aquest motiu, finalment vaig acabar decidint que el faria sobre l'anarquisme i la seva evolució, mitjançant un estudi biogràfic sobre el meu besavi, l'avi i l'oncle. D'alguna manera, se'm va brindar l'oportunitat de conèixer i aprendre dels meus avantpassats anarquistes i connectar-hi d'una manera molt especial.

El meu treball de recerca del batxillerat, titulat "Les tres generacions d'anarquistes a la meua família", es fonamenta essencialment en les memòries manuscrites del meu avi, Agustí Guilla-món Nebot, titulades *La pequeña historia. Memorias de un anarquista barcelonés de 1936 a 1975*, que vaig contrastar i complementar amb les entrevistes orals fetes a les meves tietes àvies, Carmen Guilla-món Nebot (1928) i Nati Guilla-món Nebot (1935). Aquestes memòries tracten també de la vida i militància del

meu besavi Eliseo Guilla-món Herrándiz (1897-1970) i sobre els orígens i la història de la meua família.

El meu avi, Agustí Guilla-món Nebot, autor de les memòries, va néixer el 14 de maig del 1926 i va morir el 30 d'octubre del 1996. Va néixer a les cases barates situades al final de la Rambla del Poblenou, al passatge Aymà número 19. Va treballar a la indústria tèxtil i com a cambrer. Es va casar el 28 de novembre del 1948 amb Elodia Iborra Navarro, amb qui va tenir dos fills: l'Elodia i l'Agustí. Als 12 anys havia perdut una guerra i va viure una infància molt dura durant la Guerra Civil i durant la dictadura franquista. Va ser militant de la CNT sota la dictadura de Franco. La seva personalitat va estar definida per l'amor incondicional a la seva família i mai va anteposar la seva militància a la vida personal. La seva ideologia va marcar la seva manera d'enfrontar-se al món, amb un sentit molt elevat de la justícia i l'ètica. Sempre va mantenir aquests valors amb molta dignitat i va tenir molt presents els seus orígens, transmetent-los als seus descendents.

Les memòries del meu avi són una herència familiar, però també col·lectiva, que mereixen ser conegudes com a expressió dels patiments i de la lluita constant dels meus familiars en una època

molt convulsa de la història d'Espanya, marcada per la por, la fam i la violència. Per aquest motiu vam decidir publicar les memòries (el 2019, editorial Balan-ce), que són la voluntat del meu avi de donar testimoni i fer que les vivències del seu pare i de la seva família no caiguessin en oblit.

A partir de la lectura de les memòries del meu avi i de l'elaboració del treball de recerca, he comprès la importància que té lluitar per la llibertat i la justícia i aferrar-te als teus valors i a la teua ideologia per la construcció d'un món millor. Jo no vaig conèixer en vida al meu avi, ja que va morir el 1996 i jo vaig néixer el 2001, però he tingut l'oportunitat de poder-lo conèixer d'una manera diferent i molt especial per mi, mitjançant les lectures de les seves memòries.

Tinc una gran admiració cap al meu avi, que sempre va tenir molt clar quins eren els seus ideals i mai va defallir, sempre va ser-hi fidel i va lluitar pel que creia que era just. He entès que la història és explicada des del punt de vista dels vencedors. Per això, vull fer constància de la valentia, els patiments i l'honor d'aquella àcrata minoria en la lluita per aconseguir un món millor, més just i lliure.

Clara Montesinos Guilla-món

Fent barri contra les violències masclistes

L'any passat, el 2019, vam assistir —amb dolor i indignació— a l'enaltiment i legitimació política i mediàtica de discursos negacionistes de la violència de gènere, demonització del feminisme, relativització i justificació de la violència sexual, atacs a la dignitat de les supervivents i amenaces a totes aquelles persones que cada dia les acompanyem en els seus processos de denúncia i reparació, així com als marcs legals que emparen la lluita contra la violència masclista. Mentre aquests discursos misògins i racistes treien el cap de forma vergonyant als micròfons, el comptador de dones mortes a mans d'homes seguia creixent, com també el nombre de nenes i nens assassinats juntament amb les seves mares. El comptador no s'ha aturat el 2020: a final de gener ja són nou les víctimes mortals —vuit dones i una nena— per violència

de gènere en territori espanyol, quatre de les quals a Catalunya.

El simplisme pervers dels discursos d'odi busca sempre una fosa en negre, però aquest intent cruel d'anul·lar el dolorós camí recorregut fins ara per visibilitzar les violències de gènere, teixir xarxes de reclamació i reparació social, no pot amagar les mortes sota la catifa —encara que ho intenti— ni l'elevada i feminitzada incidència de la violència sexual, de tràfic amb fins d'explotació sexual i altres formes perverses en què les dones veuen vulnerats els seus drets de cap a cap del planeta. Davant el desànim i la por que pretén generar aquest renovat discurs de la misogínia, no hem de deixar d'entendre'l com una reacció a l'enfortiment dels feminismes, a la legitimació i exhibició de la diversitat de ser i estar en el món en igualtat de drets.

Des de fa més de sis dècades la nostra entitat —"in via"— treballa en l'erradicació de les violències masclistes i en l'acompanyament de dones de totes les edats (adolescents i adultes), procedències i estrats socials, així com de les seves filles i fills, quan els tenen, des de la prevenció, l'atenció i la contribució a la sensibilització social. Hi ha molts tipus de violències masclistes que conflueixen dins d'un recorregut de vida i impacten de manera molt greu en el desenvolupament de les persones que són afectades per aquestes violències. La violència de gènere en l'àmbit de la parella de manera física, psicològica, sexual, econòmica i ambiental; l'elevada i invisibilitzada incidència de violacions, abusos i situacions d'assetjament sexual; la feminització de la pobresa; el tràfic amb fins d'explotació sexual i laboral; els

matrimonis forçats i infantils; la mutilació genital; la venda de la virginitat de nenes i la seva explotació sexual; el control de la sexualitat i els drets reproductius; l'atac i deslegitimació del que no és heteronormatiu; els feminicidis. La nostra conclusió més clara és que els cercles concèntrics de la violència de gènere limiten, destrueixen o acaben amb la vida del que es construeix com a 'femení' i, per tant, com a susceptible de ser vulnerat, menyspreat, controlat i comercialitzat.

Com a entitat tenim la responsabilitat de combatre la falsedat dels discursos que simplifiquen o neguen les violències i discriminacions de gènere, a més de contribuir amb la nostra experiència a la sensibilització social, la ruptura d'estereotips sexistes i la construcció d'una ciutadania conscient dels problemes que travessa i dels qui es troben en situacions de major vulnerabilitat. Així doncs, el nostre treball no pot ni ha de divorciar-se de cap manera de la creació d'espais i vincles constructius i estables amb la comunitat, amb el que passa als barris, en els veïnats. La realitat de les cases d'acollida o l'experiència en l'acompanyament de les dones i nenes supervivents de violència sexual o tràfic amb fins d'explotació sexual no pot succeir als afores de les vides d'aquestes veïnes i veïns amb qui compartim festes i cultura de barri, vida quotidiana, rutina.

Com a entitat, com a barri, com a societat tenim el deure d'interpel·lar-nos sobre què podem fer i què estem fent per treballar contra la misogínia i les maneres en què aquesta s'articula i arrela en les nostres comunitats: sabem que la normalització de la violència de gènere i de la resta de les violències possibles és el seu propi mecanisme de perpetuació i reproducció. La conscienciació respecte a les violències de gènere ha de transcendir a més al nostre entorn immediat: qualsevol forma de violència, passi on passi, ha de ser —a més— cosa nostra, de tothom. És l'únic posicionament acceptable d'una ciutadania que realment s'exerceixi com a tal i s'articuli dins d'un context que pretengui dir-se democràtic. Un posicionament que arreli en espais de barri, en veïnats acollidors i segurs, en projectes d'inclusió social basats en el dret a dir pel seu nom el que s'ha perdut, el que ha estat danyat, a reconèixer i reconèixer-se dins d'un marc efectiu de drets i valors compartits d'igualtat i respecte.

En espais lliures de totes les formes de violència, capaços d'acollir les persones que les han patit —sovint de forma múltiple— en els seus recorreguts vitals, i des dels quals accedir a un lloc de vida digna i necessària. Llocs, en fi, des dels quals sigui possible fer visible l'invisible. Creïxer com a ciutadania i avançar contra la impunitat.

Cova Álvarez Díaz

Coordinadora Pedagògica de Gènere i Drets Humans In Via
Psicòloga Especialista en Violències de Gènere SAID In Via

SOS patrimoni industrial

El govern municipal del Districte va encarregar el passat mandat un estudi i avaluació sobre els béns catalogats del districte de Sant Martí amb el fi d'analitzar l'estat en què es troben cadascun dels béns arquitectònics catalogats existents, que són 161 al Districte. D'aquests, 122 són de propietat privada i 39 de propietat pública, la major part (29) són de l'Ajuntament de Barcelona.

L'estudi, que va consistir en una inspecció visual externa sobre la totalitat de béns (públics i privats) i posterior diagnosi individualitzada completa, va assignar nivells de prioritat en la determinació de mesures d'intervenció. Es van classificar els béns segons l'estat de conservació, aconsellant una intervenció urgent en alguns que presenten deteriorament greu com l'edifici de Colores Hispania (carrer Pere IV), la façana de Cotxeres tramvia TMB (Ciutat de Granada), la nau Locales y Fuerzas Industriales SA (carrer Pallars). També figuraven el conjunt de Ca l'Alíer que ha sigut rehabilitat recentment i la cooperativa La Flor de Maig, també finalitzada la seva rehabilitació parcial. Pel camí s'ha perdut pràcticament de forma irreversible la nau catalogada de Tallada i Lora (carrer Bolívia), que es va ensorrar. I estan pendents encara d'intervenir dos dels elements que l'estudi posa en la màxima alerta per risc irreversible: la nau del vapor de Can Ricart i La Escocesa, que fa uns mesos va veure ensorrar-se la coberta d'una de les naus.

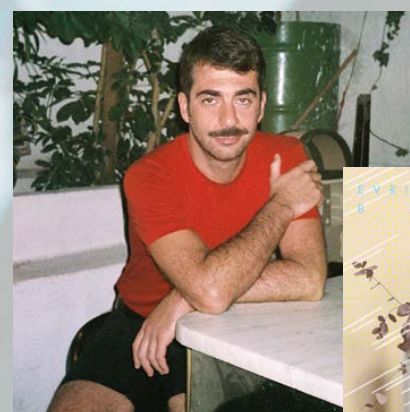
El grup de patrimoni i memòria històrica de l'AVV del Poblenou ha demanat que no s'endarrerixin més les obres de rehabilitació d'aquests elements patrimonials per evitar que acabin perdent-se com ja ha passat en altres casos. És imprescindible que almenys en l'actual mandat s'inverteixi en la rehabilitació de Can Ricart, La Escocesa i també en la darrera i última fase del Muhba Oliva Artés per poder inaugurar el museu com més aviat millor.

Grup de Memòria i Patrimoni
de l'AVV del Poblenou

CLINICA VETERINARIA
POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h / dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELEXIRS FLORALS
93 307 15 17
Maria Aguiló / Pujadas

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1º
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Mia triti stin Cantina
Snap! Clap! Club 2019

Bedrooms (EP)
Snap! Clap! Club 2016

Futile games in space and time
Snap! Clap! Club 2016

...and it was good while it lasted baby! (EP)
Snap! Clap! Club 2013

A healthy dose of pain
Snap! Clap! Club 2011

Evripidis and his Tragedies
Touchme Records 2007

Evripidis and his Tragedies

Lluminosa malenconia

Definir l'Evripidis Sabatis només com a músic és tallar curt. Va arribar a Barcelona procedent d'Atenes fa 16 anys per fer un curs d'il·lustració i s'hi va quedar. A Grècia havia estudiat piano clàssic, però va ser aquí on va començar a compondre les primeres cançons. Quan ja en tenia un grapat li van deixar un piano i va fer un primer concert. Hi va anar tanta gent i l'acollida va ser tan bona que això el va motivar a continuar. Amb persistència i col·laborant amb molta gent va fer molts concerts i el 2007 treia el seu primer disc amb el nom d'*Evripidis and his Tragedies*. Amb aquest primer disc ja va actuar al Primavera, al Faraday i a La Plaza Odisea, a més de visitar Madrid i fer una mini gira per Galícia.

La banda que acompanya l'Evripidis ha anat canviant. El seu primer disc tenia moltes segones veus i el segon és multiinstrumental amb secció de vents i cordes. Per al tercer va col·laborar amb músics amics de Nova York, Grècia i Finlàndia, cadascun aportant el seu granet de sorra. Encara que girar aquest tercer disc era complicat, va arribar a actuar en diversos festivals europeus com l'Indietracks a Anglaterra, el Cologne PopFest a Colònia, el FIB a Benicàssim i també va fer concerts a Atenes, Berlín i Nova York.

Qui sempre ha estat al seu costat en aquest camí musical ha sigut el Marc Ribera, la seva parella, que és també músic. Habitualment l'acompanya posant veus i tocant el xerrac i junts han gestat l'últim disc que encara no ha sortit, més electrònic i minimalista.

El seu últim disc publicat, *Mia triti stin Cantina*, és un meravellós disc de pop on l'Evripidis per primera vegada utilitza el grec en totes les cançons. Va patir una pèrdua molt important i això el va portar a connectar, per fer el dol, amb uns records que feien que les lletres fluïssin soles en la seva llengua materna. Però no us penseu pas que és un disc trist, la música de l'Evripidis que sol tenir un aire melancòlic aquí s'omple de llum i color (escolteu un parell de cops la cançó que dona títol a l'àlbum i us asseguro que l'estareu cantussejant tota la setmana). Un dels seus projectes de futur és compondre en castellà. Ho ha fet en alguna ocasió però sent que aquelles lletres ara li són alienes, per això ho té al

cap com un projecte que sap que, tard o d'hora, durà a terme.

Iniciava l'article dient que definir l'Evripidis només com a músic és tallar curt. És il·lustrador, ha escrit el llibre *El calor y otros mitos de la intimidad* (Ed. Morsa), ha fet bandes sonores per a diversos projectes artístics, és dj, ha adaptat i interpretat junt amb l'artista Toni Hervàs el mite de Medea per a un públic infantil, ha acompanyat al músic Robert Forster al Primera Persona del CCCB... Però entre tot això destaca la seva activitat com a promotor cultural. Entre els seus projectes: *La noche de las versiones vivientes*, en què amb un grup d'amics preparen un repertori de versions relacionades amb un tema; i les

festes *Uñas y dientes*, en què porta bandes que comencen, sobretot formades per dones o persones LGTBIQ. Fan actuacions curtes i incorporen performances, recitals de poesia..., sempre tenint en compte l'ambient que a ell li agradaria trobar si sortís de festa per així coincidir amb gent que té ganes de passar-ho bé i té coses a dir. Podeu escoltar la música de l'Evripidis al seu bandcamp (evripidisandhistragedies.bandcamp.com) i gaudir les seves festes al Freedonia, La 3 d'Apolo o l'Abaixadors10. I és clar, el podeu trobar i saludar pel barri.

Irene Julve Nieto

Arxiu Històric del Poblenou

Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar

Font de solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de Barcelona
L'aigua de la teva vida

Agbar Fundació

Apropem-nos, nova etapa

L'AVV ha dut a terme els darrers mesos un procés de reorganització a fons del projecte Apropem-nos. Ara, amb l'inici de l'any, ja estem treballant amb un nou model que esperem que serveixi per impulsar encara més aquest projecte i ajudar a donar resposta a alguns dels grans reptes del nostre barri i de la seva gent.

Apropem-nos té sobretot dues grans vessants. D'una banda, és un pla comunitari del barri del Poblenou que impulsa i dona suport a diversos projectes comunitaris que especialment se centren en els àmbits de dones, joves i salut. Es tracta de generar espais de participació i transformació social amb la participació com a eix fonamental. De l'altra, Apropem-nos és un pla d'acollida vinculat a immigració que dona suport a les persones novingudes al nostre barri. En aquest sentit cal destacar el treball en assessorament legal i en formació. És, per tant, un projecte necessari i engrescador, una resposta ciutadana davant de les injustícies i la intolerància.

Un dels reptes d'aquesta nova etapa és enfortir el lideratge de l'AVV del Poblenou i establir vincles més forts entre Apropem-nos i la realitat associativa del nostre barri. Cal assegurar que hi hagi més implicació, més participació i més impacte al barri. És una eina molt bona

per a generar xarxes veïnals fortes que fomentin l'empoderament de la gent, la solidaritat i la millora de la qualitat de vida.

Per tal de tirar endavant aquesta nova etapa, l'AVV ha arribat a un acord amb La Fàbric@, cooperativa que té un ampli bagatge en el món social i comunitari, que té forts vincles al Poblenou i que sens dubte permetrà assolir millor els reptes proposats. Una de les característiques del nou projecte és que organitzativament diferenciarà més els aspectes de pla comunitari i els d'acollida, tot i que en permanent diàleg per afavorir noves experiències de participació.

El procés de reorganització d'Apropem-nos ha estat complex i també som conscients que encara haurem d'ajustar el funcionament per garantir l'èxit del projecte. De totes maneres tenim molta il·lusió per la nova etapa i sabem que, amb moltes complicitats, ho tirarem endavant. El Poblenou és un barri ric en experiències associatives i en compromís social, cal que hi hagi eines que ajudin a teixir vincles entre la gent del barri, sense tenir en compte si han viscut aquí tota la vida o si hi acaben d'arribar. Cal enfortir els lligams entre les entitats, les plataformes i les experiències reivindicatives per millorar la vida de la gent del barri. Cal donar suport a experiències que permetin unir esforços i oferir noves oportunitats a la gent. Apropem-nos ha de ser una eina de transformació social, que naixent de la realitat veïnal sumi les voluntats de veïnatge, entitats i administracions per fer un Poblenou més solidari, just i compromès.

Anirem informant de l'evolució d'Apropem-nos a través d'aquesta revista i de les xarxes socials, però en tot cas no dubteu a adreçar-vos a l'AVV del Poblenou per qualsevol dubte, proposta o col·laboració.

Pere Nieto, president AVVP

Sabors de dona, cuina diversa

Sabors de dona és un projecte d'emprenedoria dirigit a dones de contextos culturals diversos, veïnes del barri majoritàriament, que va sorgir en el marc del Pla Comunitari del Poblenou i ha comptat amb el suport de l'entitat MIGRES. Aquest projecte s'ha consolidat en un grup de treball autònom que enfoca amb il·lusió i professionalitat el servei de càterring i cuina diversa que ens exposen.

Som la Celsa, la Bila, la Marga i la Marta, les dones diverses que volem fer de Sabors de dona una eina autogestionada d'empoderament socioeconòmic.

Ens vam fixar l'objectiu de crear un grup de suport mutu, en el qual consolidar afinitats i construir oportunitats laborals per portar-les a terme totes juntes. Tenim en comú tres coses importants: som diverses, tenim ganes i necessitat de treballar des de valors solidaris, i som dones en edat madura, la qual cosa ens relega a segments laborals precaritzats.

Serietat, solidaritat, sostenibilitat, diversitat, respecte als altres, treball

en equip i ajuda mútua són els nostres valors.

Una de les vies que hem trobat per aconseguir els nostres objectius és la

promoció d'un servei de càterring de cuina diversa i saludable amb el qual oferir els sabors dels nostres països d'origen i de la cuina mediterrània, evitant al màxim la generació de residus i el plàstic d'un sol ús.

El fet de ser un grup de dones diverses —venim de Veneçuela, Perú, Colòmbia i Catalunya— condiciona la nostra vida. Els tràmits burocràtics i les lleis migratòries, deguts al racisme institucional producte del sistema colonial, més la precarietat laboral

que afecta de manera especial les dones, la gran majoria de les quals som fonamentals en les tasques de pujar les nostres famílies, tot això fa que els ritmes de vida i de treball vagin estretament lligats. I és important tenir-ho en compte per entendre que hi ha alguns processos que demanen més paciència respecte al temps i als ritmes.

Desafortunadament a les dones se'ns han assignat els rols de cura, i la transformació de la societat pel que fa a aquesta realitat passa en bona part per reconèixer aquests rols i per generar mecanismes que permetin la conciliació familiar. A Sabors de dona intentem que aquesta transformació sigui un fet en la nostra activitat, partint de la realitat d'unes dones que hem emprès un procés migratori en companyia d'una nativa catalana.

Us demanem que doneu suport al nostre projecte i tasteu la nostra cuina diversa i saludable!

saborsdedona@gmail.com
Instagram-facebook: saborsdedona

Passatge de Morenes / La Bonita

Sovint no se sap a què respon el nom d'un carrer perquè a la placa s'ha obviat aquesta informació. És el cas del passatge de Morenes a l'illa de cases entre els carrers de Selva de Mar, Marroc, Treball i Cristóbal de Moura. Segons el nomenclàtor és el nom de qui va ser propietari d'aquells terrenys, el coronel de l'exèrcit Antoni Morenes i Tord (Tarragona 1836-Barcelona 1906). Actualment, tota l'illa es troba afectada per un Pla de Millora Urbana (PMU) promogut per l'empresa Praedium Global Invest SL, propietària de més del 60% de l'àmbit. És un altre de tants projectes d'urbanització en marxa que substituirà les actuals naus industrials abandonades des de fa molts anys per nova edificació amb capacitat per a 2.000 llocs de treball

de *coworking*, que és la tipologia de locals i oficines que té ara més demanda. També, en menor mesura, alguns equipaments i pisos de protecció oficial. El Pla va ser aprovat definitivament el 29 de novembre passat després d'una llarga tramitació que ha durat un any i mig, durant la qual es van introduir algunes modificacions importants en resposta a les al·legacions presentades per afectats residents en l'àmbit d'actuació del Pla. La més significativa allibera (encara que no desafecta) les parcel·les d'habitatges preexistents situades en els carrers de Selva de Mar i Cristóbal de Moura, dins de l'àmbit del Pla, perquè els seus residents puguin continuar-hi al marge de la transformació de la resta d'illa. A aquest efecte el PMU defineix un sub-

sector de planejament que es desenvoluparà posteriorment amb el seu pla de millora urbana. Dit d'una altra manera, pot ser que no es desenvolupi mai mentre els propietaris actuals dels habitatges ho vulguin així.

Es dona el cas que la parcel·la més gran d'aquesta illa, al carrer de Selva de Mar amb carrer de Marroc, prové de la fallida l'any 1981 de l'empresa de transports Mateu & Mateu. Les naus, abandonades fins a dia d'avui, van formar part de l'imperi de la família Mateu, probablement l'empresa de transports més gran d'Espanya, que va deixar deutes multimilionaris als seus treballadors i creditors en una suspensió de pagaments que va ser d'allò més sonada perquè els amos, acusats d'estafa i gestió fraudulenta,

van ser declarats en cerca i captura en haver fugit a França. Les grans portalades de l'agència de transports van estar molts anys plenes de pintades i amb un ninot penjat pel coll a l'entrada. Els extreballadors i creditors de Mateu & Mateu van haver d'esperar fins al 2008 per cobrar les indemnitzacions que els corresponien perquè el procés concursal es va veure enterbolit per una batalla judicial i familiar, amb segrest inclòs, digna d'una novel·la negra. Finalment, la Promotora Praedium va adquirir a la junta liquidadora les naus que havien estat ocupades per col·lectius i assentaments diversos com a magatzem de ferralla, posant així punt final al conflicte judicial.

Però no tots els espais estan abandonats, el bar cafeteria Siberia continua oferint menjars populars al xamfrà de Selva de Mar amb Cristóbal de Moura, junt a unes poques parcel·les d'habitatge que per ara es quedaran. Però a l'interior d'illa s'hi troba el més interessant: La Bonita. Així es diu l'espai per a la formació d'artistes de circ i espectacles de dansa i arts escèniques de fusió entre gèneres diversos. Manuela Gracián és l'artífex i ànima de l'espai que té llogat des de fa tres anys al centre mateix de l'illa, on es reuneixen artistes, nens i nenes amb les seves mares i pares i tothom que vol practicar acrobàcies o sentir-se

artista de circ.

Manuela és argentina, va començar al Poblenou amb el grup d'artistes La Makabra. Sempre itinerant al 22@, ha anat marxant dels espais —primer a la fàbrica de tendals Can Giralt al carrer d'Àlaba, després a Can Ricart i més tard a la nau Loto— en la mesura que la promoció urbanística ha anat transformant les velles fàbriques en modernes oficines per a l'economia digital i s'han anat succeint desallotjaments. L'actual espai de La Bonita serà l'enèsim èxode si és que el 22@ no és capaç d'acollir també projectes com aquest. La Bonita —expli-

ca Manuela— existeix com a cooperativa des de fa 8 anys, té 350 socis artistes de totes les branques de l'art i persones afins. Es dediquen a donar suport legal al món artístic, a ajudar artistes que tenen un projecte i també entitats i ajuntaments. És, ens diu Manuela, l'única entitat a Catalunya dedicada a aquests temes de gestió cultural i laboral. Ells són una empresa, i volen ajudar els artistes a sortir-se'n pel que fa a la complexitat de tirar endavant un projecte en un món en què les lleis no estan gens pensades per als artistes. L'espai de circ de La Bonita és un projecte d'emprenedoria que funciona independentment de la cooperativa amb autogestió, pagant un lloguer per l'espai. Però aviat, quan comencin les obres d'enderroc, es veurà obligat a marxar i anar a la cerca i captura d'algun nou espai encara pendent de transformar... Els agradaria quedar-se!

Salva Clarós
Eva Martínez

Clean & Iron Service

**Reconeguda Marca de serveis
domèstics a Barcelona.**

**CERCA NOU
FRANQUICIAT
PEL DISTRICTE DE SANT MARTÍ**

**Podeu sol·licitar informació sense
compromís a :**

931 598 659

cleancentral@cleaniron.com

Des de 1987 oferint serveis de netja a domicili de qualitat. Cleaniron.net / Cleaniron.com / Cleaniron.pt / Cleaniron.co

Causa limeña

Ingredientes

2 kg de patatas amarillas
¼ de ají amarillo (pimiento
picante)
Una pechuga de pollo
1 limón
Mayonesa
Sal y pimienta
1 aguacate
¼ de taza de aceite

Elaboración

Hervir las patatas, pelarlas y pasarlas por el pasapuré.
Limpiar el ají y lavarlo con sal (para quitar las semillas y evitar que pique tanto), licuar con un poco de aceite, el limón, un poco de sal y pimienta.
Una vez listo, mezclar con la patata aplastada y dejar reposar.
Hervir el pollo con sal y deshilacharlo.

Preparación

En una fuente, extender la mitad de la patata, encima el pollo y después mayonesa. Colocar el aguacate a rodajas con un poco de sal y encima mayonesa. Colocar el resto de las patatas cubriéndolo todo y hacer un poco de presión.

Avui és Bila Cardoso Trujillo qui ens ofereix una recepta del seu país. Perú té una gastronomia rica i diversa en funció dels productes que creixen a cada zona. La *causa limeña* és un plat crioll, de Lima i rodalia, que es menja com a entrant.

La Bila és la segona de sis germans. Va néixer a Jaén, un poble del departament de Cajamarca, i es va traslladar a Lima per anar a la universitat i llicen-

ciar-se en psicologia. Darrere seu va seguir tota la família perquè els germans també poguessin estudiar.

Al seu país, va exercir en l'àmbit escolar d'atenció a famílies. El seu marit és músic, va perdre la feina i va venir a Barcelona amb una oferta de treball de la seva professió. La Bila va arribar per reagrupament familiar aproximadament al cap de dos anys. No va aconseguir convalidar la titu-

lació i va treballar en feines diverses. Diu que al principi va ser molt dur perquè els treballs no tenien res a veure amb la seva professió. Va tenir cura de persones grans i també va fer feines de neteja.

Montse Milà

Si teniu una recepta amb història que us agradaria compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

La causa limeña de la Bila

Quan vaig arribar fa 22 anys, el meu marit vivia al Poblenou però es va acabar el contracte del pis i ens vam traslladar a Maragall, on vam estar cinc anys fins que vam poder tornar al barri. El Poblenou m'encanta i no me'n voldria anar perquè, després de tant de temps, sé que a Barcelona és on vull viure.

Al principi no parava de plorar perquè no coneixia els costums, tenia la família lluny i no podia convalidar els estudis. Vaig començar a estudiar català i m'agrada molt, però en quedar embarassada, d'un embaràs de risc, no em van deixar treballar; quan va néixer la meva filla tampoc vaig poder seguir estudiant. He treballat en una residència de gent gran però és una feina molt dura i vaig haver de plegar perquè em va afectar l'esquena. Durant un temps vaig necessitar ajuda de serveis socials per la malaltia i perquè la nena era petita. Des d'aleshores no he parat de treballar. Mai he llançat la tovallola, ni la salut ni les dificultats han aconseguit aturar-me. Tot el que he passat m'ha ajudat a créixer com a persona. He après a valorar més la família, a ser més humana, a tenir més empatia.

Jo sóc cristiana, ajudo la meva família, la meva mare i sempre he fet tasques de voluntariat, actualment col·laboro amb la Fundació Temps i Compromís i la psicologia m'ha estat útil en el tracte amb la gent, a la feina i en el dia a dia. El voluntariat dona moltes satisfaccions.

El meu marit ha tornat al Perú perquè es va quedar sense feina i ens toca estar separats. Allà treballa amb els seus nebots. Actualment Perú està molt bé. És un país ric però el problema són les autoritats, no hi ha una bona administració i sí molta corrupció; ha augmentat la delinqüència i no es pot viure amb llibertat. Les famílies valoren molt l'educació i totes les que poden procuren que els fills estudiïn i facin una carrera.

El problema és la corrupció, la *coima* de la policia i la desconfiança que generen perquè estan embolicats amb narcotraficants. Hi ha molta extorsió, si un hotel o negoci creix, els amenacen perquè els donin diners i, si no ho fan,

els el cremen o agredeixen la família. Hi ha molts robatoris.

Les comunitats indígenes al Perú estan agafant protagonisme. La meva àvia parla quítxua, però ni als meus pares ni a mi ens n'han ensenyat. Ara s'ensenyava a les escoles i hi ha interès a aprendre'l; també es dona més valor a les tradicions i a les cuines diverses de les regions, que tenen molta riquesa.

A casa, sempre que puc, faig menjars tradicionals i ara la meva mare i la meva germana que han vingut a visitar-me, m'han portat productes del país. La meva mare té 80 anys i, malgrat el poc temps que fa que és aquí, ja està col·laborant a Cuinetes.

M'agrada estudiar i, a part del català que faig a l'escola d'adults de la Rambla, segueixo cursos d'informàtica i altres formacions. Durant el curs d'administració, gestió i atenció al client vaig fer pràctiques a Apropem-nos. Hi vaig aprendre molt tot reforçant les tècniques i programes del curs. Les pràctiques també són útils perquè tens un horari, unes obligacions i això augmenta l'autoestima. També vaig veure les coses interessants que feien, hi ha moltes eines i recursos per tirar endavant que molta gent desconeix. Em vaig apuntar al grup de Dones Emprenedores i d'allà va sortir Sabors de Dona un grup de treball que prepara càterings per encàrrec. Està agafant molta empenta. Som unes dotze dones, totes maldures, que volem fer les coses bé, ni arriscar ni apostar. Hem presentat tres projectes que hem de valorar per garantir una

bona resposta. Ens repartim les tasques, tot i que som tres les que assumim més la gestió.

La meva filla Doris té 20 anys i fa l'últim curs de màrqueting i publicitat. És una noia molt madura i bona estudiant.

Bila Cardoso Trujillo

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

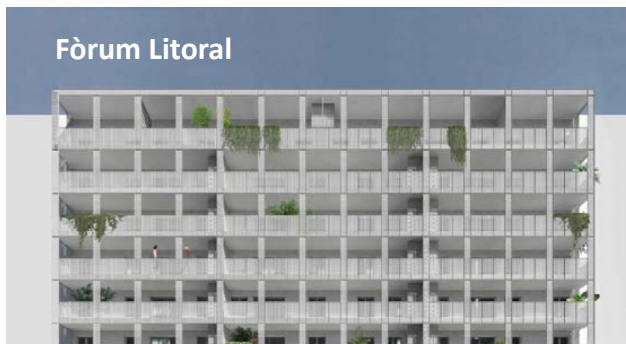
Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

COOPERATIVA D'HABITATGES

www.femciutat.cat info@femciutat.cat

L'art i la mort

El dia 4 de febrer, dins la programació d'actes dirigits a les persones associades de l'AVV i al veïnat del Poblenou en general, va tenir lloc una conferència sobre l'Art i la Mort.

Aquesta conferència, organitzada conjuntament amb l'associació pel Dret a Morir Dignament DMD, amb qui ja vam iniciar una col·laboració l'any passat, va anar a càrrec del Sr. Antonio Hervás Amezcua, un artista multidisciplinari que domina un ampli ventall de gèneres i que té una llarga experiència a transmetre el lligam entre l'art i la mort a partir de les obres de diferents artistes.

L'acte, innovador en la proposta de tractar una temàtica tan sensible, va fer un recorregut per la pintura, la fotografia i la música i va comptar amb una important assistència, que va participar intensament en el debat.

El Bosc de les Empremtes

El 14 de gener passat la Direcció General de Memòria Democràtica i el Memorial Democràtic van convocar les entitats memorialistes per exposar-los el darrer tram de l'espai d'interpretació del Camp de la Bota.

El projecte es dirà EL BOSQUE DE LAS EMPRENTAS, s'ha encarregat a l'artista Francesc Abad (el mateix que va fer el parapet amb els noms de totes les persones afusellades al Camp de la Bota) i estarà situat al que serà el Parc de la Memòria, situat al parc del Campus Diagonal Besòs, una esplanada plenament visible des de la ronda del Litoral.

L'espai del parc, pretén relligar els monuments preexistents, des del Fossar de la Pedrera, el parapet i les empremtes en un bosc vora el mar. Es dotarà d'un monument compost per un conjunt situat al llarg de diversos forats, en una filera de 12 m de llargada.

Aquest monument serà un element simbòlic i artístic a l'entorn del qual s'explicarà el recorregut de tot el que ha estat el Camp de la Bota.

ELLES (NOSALTRES)

— MICROTEATRE DE LA MELANCÒMICA —

En el marc dels actes del 8 de Març, la comissió de dones de l'AVV del Poblenou us convida a veure ELLES (NOSALTRES), un espectacle d'humor feminista que presenten La Melancòmica Teatre.

Es tracta de petits esquetxos reivindicatius en clau d'humor que porten a escena tres dones feministes i guerreres, que ens mostraran la seva complicitat per trencar els rols de gènere i riure, sobretot riure molt. Una petita obra apta per a tothom, perquè l'humor no entén de sexes i que donarà pas a un debat, que volem molt participatiu.

Reserveu-vos l'11 de març a les 19 h. a l'Ateneu Popular La Flor de Maig.

BaM

Bio Arquitectura Mediterrània (BaM) és una associació que promou la bioconstrucció, les pràctiques saludables i la salut.

Fa cosa de sis anys l'equip de BaM va guanyar un concurs de l'Ajuntament (Pla Buits) que atorgava un solar del Raval sense ús a l'associació per poder crear la seva seu al barri.

Es va fer una gran campanya de publicitat, contactant amb empreses de la mateixa filosofia, arquitectes, gent del món de

la salut, estudiants, gent del barri, etc., i un fort crowdfunding per aconseguir materials, experts, voluntaris i diners per construir el primer edifici al cor de Ciutat Vella tot amb tècniques naturals, amb bioconstrucció.

Va ser un procés experimental i ple d'activitats amb què BaM duia a terme el seu gran objectiu: la difusió de la bioconstrucció.

Un cop acabada la construcció, es van gaudir aproximadament quatre anys d'un espai sa i viu enmig de grans edificis com el MACBA, el CCCB o les universitats. Un espai que seguia amb l'agenda plena d'activitats dins la filosofia de BaM. Un espai utilitzat pels més menuts de les escoles, pels curiosos amics del barri i fins per experts de la professió on duien a terme els seus propis tallers i ponències.

Fa poc més d'un any, es va acabar la concessió de l'espai i va ser el moment de trobar una nova destinació amb l'espai ConnectHort, també guanyador del concurs Pla Buits, però al Poblenou.

Actualment aquestes dues associacions comparteixen espai tot i que encara no gaires activitats, ja que ConnectHort està ben actiu des de fa anys i BaM està repetint el bonic procés constructiu que ja va viure en el passat.

Un equip de joves de molts llocs del món dinamitzen les activitats dijous i caps de setmana construint amb fusta, canem, fang, palla, etc.

El procés constructiu ha generat una bonica família en la qual es promou el caliu i on tothom és escoltat en el procés creatiu. Si hi teniu interès podeu contactar via mail: bamediterranea@gmail.com

Si sou del Poblenou i encara no coneixeu aquest espai no us ho heu de perdre! Les portes estan obertes a tothom :)

novaicària
ESPORT & FIT

El cos t'ho demana!
#SOMNOVAICARIA

PRIMER CENTRE OFICIAL DE
HBX | boxing
AL BARRI

Descobreix el nou programa d'entrenament per descarregar l'estrès i l'energia negativa!

- ✓ Combina Boxa, Kick boxing i Arts marciais
- ✓ Accessible per a tothom
- ✓ Intens i dinàmic
- ✓ Millora la condició cardiovascular i tonifica la musculatura

Vine al club i consulta les nostres ofertes!

Av. Icària 167, 08005 Barcelona | Tel. 93 221 25 80 | rrpp@novaicaria.com
www.novaicaria.com

Descobreix-ne molt més a:
barcelona.cat/santmarti
#CarnavalBCN

Districte de
Sant Martí
@BCN_SantMartí

Ajuntament de
Barcelona

CARN AVAL

Celebra el Carnestoltes als barris
de Sant Martí

Il·lustríssims veïns i veïnes del Poblenou,

**DECIDIM.
BARCELONA**

Decideix on
invertir el pressupost
municipal al teu barri.